

ната, но не и надъ имотътъ ѝ, донесенъ отъ баща ѝ. Мжътъ ѝ има право да иска отъ нея пълно подчинение и абсолютна покорностъ, да я мжри и бие, но не и до осакатяване, защото тогазъ било би цѣло тиранство. При всичко това, има и таквизъ мжъе, женитѣ на които отъ скромностъ прѣтърпавали сж боеве отъ тѣхъ и до осакатяване, безъ да се оплачатъ нѣкому. А има и таквизъ жени, които никакъ не тѣрпѣтъ даже и най-малкото почукване и се раздвояватъ съ мжъетѣ си.

Прѣдания или приказки за че единъ мжъ водилъ двѣ жени у насъ не сжществува; има обаче една пѣсенъ въ подобна смисълъ. Ето началото ѝ:

Залюбилъ юнакъ три дѣвоичини и пр.
(Вижъ въ Сборникътъ ми)*)

Прейдофъ рѣка Венети
Найдохъ делба кай се делитъ:
Юнакъ зематъ двѣ вдоици,
Старецъ взематъ двѣ дѣвоики.

За продаване жената съ все дѣца или безъ дѣца за данѣкъ или дългъ има нѣколко пѣсени, изложени сжщо въ Сборникътъ ми; ето началото на три отъ тѣхъ:

I.

Отъ даанъ Проданъ продаатъ
Своята млада невеста.
Тежка вергия фърляетъ,
Зашъ иматъ лепа невеста
Що Проданица остаатъ
До две-не деца малечки:
Петренце, та и Павленце и пр.
(Вижъ въ Сбор.)

II.

А Тодорс, а мили ступане
Веке ми се здодеало отъ тежко-во камато!
Единъ пойдвитъ, а двойца доидвестъ!
Веке ми се здодеало, ступане!

*) Подобни пѣсни има и други.